

Způsoby tvoření slov v moderní čínštině a vliv slovo tvorby na typologii jazyka

Diplomantka se ve své práci věnovala způsobům slovo tvorby v moderní čínštině, přičemž vycházela z jazykového korpusu obsaženého ve slovníku Xiandai Hanyu Cidian.

V úvodní části se zabývala termíny, které by nesinologům mohly činit potíže, případně termíny, které jsou problematické. Popsala charakter čínských slabik z klasického pohledu běžného v sinologii, podle různých kritérií rozdělila čínské morfémy do několika skupin; věnovala se i vztahu mezi slabikou, morfémem a čínským znakem; stručně nastínila problematiku rozdělení jazykových jednotek na slova a slovní spojení a popsala základní způsoby, na základě kterých se tyto jazykové jednotky zařazují do těchto kategorií. Na závěr úvodní části se dotkla problematiky určování slovních druhů v čínštině. V této části bych diplomantce vytkl stylisticky neobratná vyjádření na některých místech, která mohou působit zavádějícím dojmem, ač jsou myšlena fakticky správně (např. v části 3.3, kde se rozebírá vztah mezi morfémy, slabikami a znaky).

V další části práce se diplomantka již věnuje konkrétním způsobům tvoření slov v čínštině. Poměrně podrobně popsala způsob tvoření slov reduplikací, kde bych rád vyzdvihl jednak přehledné a jednak pečlivé zpracování tohoto tématu. Kromě obecně známým a hojně popisovaným typům (AA, ABB, ABAB apod.) se věnuje i opomíjeným typům (ABCA apod.). Následuje popis tvoření slov afixací, rozdělený podle typu afixu na několik podkapitol. Tato část je opět velmi podrobně a přehledně zpracována, nicméně v některých případech mi rozdělení na jednotlivé části a podkapitoly přijde až zbytečně složité (např. v částech popisujících sufix "er"). Další podkapitola se věnuje tvoření slov kompozicí. Jednotlivé typy jsou opět velmi přehledně popsány jak z pohledu příslušnosti k slovním druhům, tak z pohledu vnitřních syntaktických vztahů. Poslední částí této kapitoly je popis abreviace jako slovo tvorného prostředku, za níž následuje shrnující kapitola o typologické charakteristice čínštiny ve vztahu ke slovo tvorbě a závěrečné zhodnocení. Zde mi chybělo alespoň upozornění na další poměrně důležitý způsob tvorby slov, totiž přejímání z cizích jazyků (dlužno dodat, že tento způsob vyplývá z popisu víceslabičných morfémů v kap. 3.2).

Z celé práce je patrné, že diplomantka z počátku neměla příliš zažitou lingvistickou terminologii (resp. ekvivalenty čínských termínů v češtině), kterou během psaní práce postupně vylepšovala. Bohužel na některých místech tato zůstala nejednotná a některé termíny jsou přeloženy nepříliš šťastně.

Přes všechny výše zmíněné výtky považuji tuto práci za velmi zdařilou a splňující kritéria magisterské práce. Diplomantka vytvořila pečlivý, ucelený a velmi přehledný popis různých způsobů slovo tvorby v moderní čínštině. Proto navrhuji ohodnotit známku výborně.

